

Helsingin seudun Sotaveteraani

4 • 2022

SA-Kuva

ITSENÄISYYPÄIVÄN AATON KIRKKOJUHLA

...

TEMPELLIAUKION KIRKKO
LUTHERINKATU 3, HELSINKI
MAANANTAI 5.12.2022
KELLO 18.00

...

ESIINTYMÄSSÄ:
VIIPURIN LAULUVEIKOT
ESPOO SINFONIA

...

JOHTAA:
ILKKA AUNU & JACKIE SHIN

...

VAPAA PÄÄSY
KÄSIOHJELMA 15 € SAATAVILLA
OVELTA TUNTIA ENNEN KONSERTTIA

...

TAPAHTUMAN JÄRJESTÄVÄT:
HELSINGIN SEUDUN SOTAVETERAANIPIIRI
VIIPURIN LAULUVEIKOT RY

...

LISÄTIETOJA:
WWW.VIIPURINLAULUVEIKOT.FI

...

Sisältö:

Pääkirjoitus	3
Piirissä tapahtunutta	4-6
Tykistön tulenjohton puhelinmiehenä jatkosodassa	7-9
Ässä-rykmentin muistoa kunnioitettiin	10-11
Muuksin muistomerkin kulkuväylän entisöinti	12-13
On aika kiittää!	14-15
Ylimääräisessä vuosikokouksessa vahvistettiin piirin sääntö- ja nimimuutos	16-17
Helsingin seudun sotaveteraanipiirin tiedotusosa	18-19
Vantaan Sotaveteraanit	20-21
Espoon Sotaveteraanit	22-24
Vänrikki Mielosen probleema ja suduko	26

Muutosten vuosi 2022

Vuosi 2022 sai uuden käänteen, kun Venäjä käynnisti laajamittaisen ja bruttaalin hyökkäyksen Ukrainaun helmikuun lopulla. Turvallisuustilanne Euroopassa ja laajemminkin koki näin äkkikäännöksen, vaikka viitteitä tästä laajamittaisen hyökkäyksen mahdollisuudesta oli toki alkanut muodostua enenevässä määrin, sillä taustalla oli lähes vuoden ajan kestänyt Venäjän joukkojen ja tarvittavan materiaalin asteittainen lisääminen Ukrainan rajojen läheisyydessä; ja vaati Venäjä viime vaiheessa joulukuussa 2021 Naton laajenemisen pysäyttämistä ja etupiirin palauttamista kirjallisine vastauksineen. Seuranaisvaikutuksina Eurooppa on nyt myös energiakriisissä ja inflaatiokehitys on maailmanlaajuisestikin huolestuttava. Ja tämä kaikki tapahtuu tilanteessa, jossa koronaviruspandemian puristus oli alkanut vasta pikkuhiljaa hieman hellittää.

Ukrainan sodan kärjistyminen on muuttanut jo nyt pysyvästi eurooppalaisia turvallisuusjärjestystä saaden Suomenkin hakemaan yhdessä Ruotsin kanssa puolustusliitto Naton jäsenyyttä. Ja tavallaan Eurooppa sai kuin saikin uuden etupiirinsä, kun lokakuussa 2022 kokoontuivat 44 eurooppalaisen maan johtajat uudenlaiseen kokoonpanoon, joka on nimetty Euroopan poliittiseksi yhteisöksi. Tämäkään ei tainnut tulla mieleen Venäjän presidentille Vladimir Putinille, kun hän yritti tarjoilla uhkavaatimuksena Euroopalle uutta etupiirijakoa ennen laajamittaisen hyökkäyksen käynnistämistä Ukrainaun.

Muutosten tuulet ovat puhaltaneet myös Helsingin Seudun Sotaveteraanipiirissä; perusteellinen valmistelutyö sai sinettinsä piirin ylimääräisessä vuosikokouksessa 19.10.2022, jossa hyväksyttiin yksimielisesti kiitosten kera yhdistyksemme uudet säännöt 1.1.2023 alkaen, ja siinä samalla nimenmuutos Sotien 1939–1945 pääkaupunkiseudun perinneyhdistykseksi. Vaikka nimi vaihtuu, niin toimintamme jatkuu tutunoloisesti, ja sen ytimessä on luonnollisesti veteraaneista, heidän puolisoistaan ja leskistään huolehtiminen aivan viimeiseen asti.

Rajusti muuttunut turvallisuustilanne Euroopassa korostaa sotasukupolven perintöä olennaisena osana Suomen kulttuuriperintöä ja kansallista identiteettiä. Onkin hienoa, että kaikilla kansalaisilla on mahdollisuus ehdottaa kuinka vaalimme ja muistamme meidän kansallissankariemme rakentamaa yhteistä kulttuuriperintöämme tulevaisuudessa. Tämä verkkokysely on avoinna 12.12.2022 asti otakantaa.fi-palvelussa.

Sydämellinen kiitos kaikille piirimme toimintaan vuonna 2022 osallistuneille ja sitä tukeneille – tuntuu etuoikeutetulta, kun voi kantaa oman pienen kortensa kekon veteraanien puolesta ja heidän kunniaukseen.

Luottavaisesti kohti tulevaa.

Vesa Sundqvist

hallituksen puheenjohtaja

Helsingin seudun sotaveteraanipiiri

Kansikuva:

*Joulu etulinjan korsussa
Lempaalassa 1941.*

Piirissä tapahtunutta

Sotaveteraani Antti Koskinen ja Vantaan Sotaveteraanit ry:n puheenjohtaja Matti Passi luovuttivat 13.9.2022 Santahaminassa Kaartin Jääkärirykmentin kotiutuvalle kaartinjääkäri Aaro Viidalle veteraanijärjestöjen huomionosoituksen ”Yhteisöllisyyden ylläpitäjän – aidon rautasormuksen”. Kuva Puolustusvoimat.

Espoon Sotaveteraanit ry:n puheenjohtaja Hannu Viitanen (kuvassa vasemmalla) ja Espoon Seudun Kulttuurisäätiön puheenjohtaja Olli Ollila (toinen oikealta) luovuttivat 13.9.2022 Upinniemessä Rannikkoprikaatin korpraali Tuukka Rantaselle (kuvassa keskellä) veteraanijärjestöjen huomionosoituksen ”Yhteisöllisyyden ylläpitäjän – aidon rautasormuksen”. Kuvassa oikealla Rannikkoprikaatin kommodori Marko Laaksonen. Kuva Hannu Viitanen.

Sotaveteraaniliitto ja piiri järjestivät palkitsemistilaisuuden 30.9.2022 Katajanokan Kasinolla. Kesällä liittokokouksessa Liiton kunniajäseniksi valituille sotaveteraaneille Kaija Uuksulaiselle ja Erkki Merikalliolle luovutettiin Sotaveteraaniliiton pienoislippu. Poliisipäällikkö Ilkka Koskimäki, vanhempi konstaapeli Taimi Komulainen ja eversti Asko Kopra vastaanottivat Sota-veteraaniliiton ansiomitalin. Kuva Ariela Säkkinen.

Tiistaina 4.10. vierailivat Lauttasaaren Martat Lottalehdossa. Käynnin yhteydessä kertoivat Lauttasaari-Seuran historiatyöryhmän jäsenet alueella jatkosodan aikana toimineen Puistopatterin toiminnasta. Alustavien suunnitelmien mukaan on Martoilla tarkoitus jo ensi Itsenäisyyspäivänä suorittaa kunniakäynti Lottalehdossa ja sytyttää kynttilät Suomea puolustaneiden naisten kunniaksi. Käynnistä tullaan tekemään perinne, joka kutsuu mukaan eri ikäluokkia ja yhdistää esimerkillään kunnioittamaan maamme puolustajia. Kuva Antti Matilainen.

Helsingin Rintamaveteraanit ry piti vuosikokouksensa 6.10.2022. Kokouksessa käsiteltiin veteraanijärjestöjen yhteistyötä siirryttäessä perinneaikaan. Helsingin Rintamaveteraanit ry siirtää veteraani- puoliso- ja leskijäsenensä 1.1.2023 toimintansa aloittavaan Sotien 1939 – 1945 pääkaupunkiseudun perinneyhdistykseen. Kuva Tero Tuomisto.

Ministeri ja pikkulotta Elisabeth Rehn luovutti järjestyksessään ensimmäisen Lotta Svärd -stipendin Siskot ja Simot ry:lle, jonka tavoitteena on käynnistää laaja-alainen välittämisen kansanliike. Toiminnan ideana on järjestää tapaamisia, joissa nuoremmat sukupolvet kohtaavat tasavertaisesti ikääntyneitä ja ikääntyneet nuorempia henkilöitä. Stipendi luovutettiin Lotta Svärd säätiö järjestämässä seminaarissa 24.10.2022. Kuva Kari Kyläpää.

Jaakko tekee vielä ahkerasti pieniä puhdetöitä.

Tykistön tulenjohton puhelinmiehenä jatkosodassa

Lähdin sotapalvelukseen Nivalasta 8.3.1943 aamupäivällä kovassa pakassäässä. Ensimmäisenä etappina oli Ylivieska. Palvelukseen käsketyille oli varattu junan perästä muutamia härkävaunuja, itse matkustin kuitenkin normaalissa matkustajavaunussa. Ylivieskassa meidät koottiin suojeluskuntataloon, missä vietimme aikaamme. Jossain vaiheessa Oulusta tuli Riihimäelle matkaava juna, johon meidän komennettiin. Matkanvarrelta tuli lisää eteläpohjanmaalaisia poikia. Riihimäelle saavuimme seuraavana iltana. Asemalla ilma täyttyi huudoista, kun meitä uusia sotapalvelukseen kutsuttuja yritettiin saada riviin. Epämääräisessä muodossa marssimme kohti Riihimäen Tykistönkoulutuskeskuksen punatiilisiä kasarmeja. En-

simmäisen yön vietimme kasarminlattialla oljilla täytetyt paperipatjat pehnikkeenä.

Koulutusta kasarmilla

Seuraavana aamuna meidät jaettiin joukkueisiin. Minut sijoitettiin I tykkipatterin II jaokseen. Tupa 2:sta tuli kotini syksyyn asti. Kuri oli kovaa, tupatarkastuksia oli jatkuvasti, eikä saappaat olleet koskaan riittävän kiiltäviä. Alussa oli paljon oppitunteja ja jalkaväkiharjoituksia. Kunniantekojä ja marssiharjoituksia oli myös riittämiin. Jos marssi- ja lauluharjoitukset eivät tyydyttäneet kouluttajaa, seurasi usein komento ”ilmavaara”, jolloin piti syöksyä salamana metsän suojaan. Kauppalan läpi marssiessamme piti taas laulun raikua.

Tykkimieheksi

Huhtikuun 10. päivänä 1943 vannoimme sotilasvalan ja meistä tehtiin tykkimiehiä.

Samalla alkoi myös koulutus tykeillä. Kesä kului nopeasti tykeillä harjoiteltaessa. Tykkien ohella tutuksi tuli myös Riihimäen metsät ja suot jokaviikkoisten suunnistuskilpailujen johdosta. Itse menestyin hyvin, mutta en käyttänyt kilpailuissa saatuja iltalomia, sillä Riihimäen kauppa täyttyi sotilaista. Rintamalla oli puolestaan hiljaista, elettiin asemasota vaihetta, niinpä saimme sadonkorjuelomaa.

Rintamalle

Loma kului Nivalassa mukavasti, mutta paluu Riihimäelle koitti aika-

naan. Koulutus jatkui omalla painolla, kunnes koitti syyskuun loppu. Meidät komennettiin kasarmien eteen riviin.

Käsky kävi, että kaikkien on vaihdettava varusteet. Aavistimme, että aika koulutuskeskuksessa oli tullut päätökseen ja lähtö rintamalle oli edessä.

Kun varusteet oli saatu vaihdettua ja ylimääräiset luovutettua, meidät käskettiin ulos kenttähartauteen. Pappi piti hartauden ja Koulutuskeskuksen komentaja puheen ja ilmoitti, että lähtö on jo tänä iltana. Juna saapui alku yöstä ja näin meidän vuonna 1924 syntyneiden 19-vuotiaiden nuorkaisten matka rintamalle alkoi.

Saavuimme Äänislinnaan lokakuun alun kylmänä aamuna. Ääniseltä kävi kylmä ja kostea tuuli tutustuessamme kaupunkiin. Me jatkoimme matkaa vielä myöhemmin Tokariin, josta

edelleen autokuljetuksella Homorovitsin kylään. Minä ja kolme muuta nuorkaista sijoitettiin täydennysmiehenä Kevytpatteristo 10:n 1. Patterin tulenjohtueeseen. Kuuluimme nyt 11. Divisioonan tykistöön. Meidän asemien edessä oli rintamavastuussa Jalakaväkirykmentti 8:n.

Elämää tukikohdassamme Homorovitsin kylässä

Meillä oli toiminta-alueella kolme tulenjohtopaikkaa: Munkki I Kimijärven rannassa,

Munkki III oli eteen työnnetty tukikohta Särkijärven eteläpäässä ja Munkki II oli näiden tulenjohtopaikkojen välissä. Olimme aina kaksi viikkoa edessä tulenjohtopaikalla ja kaksi viikkoa levossa muonitusjoukkojen luona.

Maasto oli Kimijärven länsipuolella aukeaa peltomaastoa ja kyläaukeaa. Kaikki talot oli hävitetty ja käytetty korsutarpeeksi. Itäranta oli korkeampaa metsämaastoa. Järven takana oli korkea kumpare nimeltä Hyllykukku. Siellä vihollisella oli suorasuuntaustykki, jolla se hallitsi meidän puoleista kyläaukeaa. Välillä härnäsimme vihollista juoksemalla aukean poikki. Hyvällä tuurilla selvisimme piiskatykin sivalluksilta. Se oli sellaista nuoruuden hulluutta.

Nivalassa sadonkorjuulla syyskuussa 1943.

Rakentaessamme uutta korsua Munkki III:een, menin hakemaan raudankappaleita puretuista taloista. Paalumatkalla yhtäkkiä vihollinen avasi tulen Hyllykukulalta. Syöksyin suojaan piiskatykin jatkaessa tulitusta. Onneksi lähellä oli yhdyshauta, jonka suojassa pääsin turvaan.

Talvi ja asemasota jatkui omaa verkkaista oloaan, välillä kävimme pientä nujakkaa vihollisen kanssa. Helmikuussa kävin 15 vuorokauden lomalla. Talvi kului ja kevät saapui.

Toukokuussa olin kahden viikon kaasukurssilla. Kurssin jälkeen sain vielä yhden lomajakson, jolta palasin kesäkuun 15. päivää.

Tilanne kiristyy

Vihollinen oli aloittanut Kannaksella suurhyökkäyksen. Syvärillä meillä oli vielä rauhallista. Pelkona oli kuitenkin, että vihollinen jatkaa hyökkäystään Kannaksella ja yrittää motittaa meidät. Tästä syystä saimme vetäytymiskäskyn. Aloitimme irtautumisen kaikessa hiljaisuudessa. Me tulenjohtueen miehet jätimme vanhat asemamme ja lähdimme autokyydillä uusiin asemiin. Ajoimme Pitmaan, jossa ylitimme Syvärin viimeistä kertaa.

Saavuimme 16.6. aamuyöstä Kuitisiin. Kylässä oli yhä karjalaista siviiliväestöä, myös kauppa oli vielä toiminnassa. Seuraavana päivänä jatkoimme matkaa Sammatukseen. Tykit ajettiin asemiin ja tulenjohtopaikat teimme Karjalaisten kylään. Kylä sijaitti korkealla mäellä ja sieltä oli hyvä näkyvyys Syvärin voimalaitoksen suuntaan. Sieltä vihollinen myöhemmin hyökkäsi rytinällä. Karjalaistenkylän menetimme 22.6. Irtauduimme Sammatukseen. Kylä oli liekeissä, lentokoneet pommittivat ja tulittivat minkä ehtivät.

Kesä oli kaunis, mutta muuten elämä ei ollut innostavaa jatkuvan vihollisen

Karttapiirros Homorovitsin alueesta. Täällä Harju sai ensimmäisen kerran tuntuman vihollisen toimintaan.

tulituksen johdosta. Vetäytymisemme jatkui Palalahteen, jonne saavuimme 25.6.1944. Valmistelimme tulenjohtopaikat Pultsoilan kylään. Heinäkuun alussa kävimme hakemassa ammus-tydennystä Värtsilästä. Minä olin mukana ilmavalvontamiehenä. Matka sujui kommelluksitta ja saimme ammuskuorman perille.

Vihollisen kanssa silmätysten

Olimme olleet asemissa muutaman päivä, kun rähinä taas alkoi. Vihollinen hyökkäsi ankarasti. Meidän patterin yksi tykeistä ampui, mutta amukset räjähtävät selkämme takana, vain noin 20 metrin päässä. Olisiko tykillä ollut

väärä koro? Vihollinen jatkoi tulitusta kranaatinheittimillä. Edessämme maasto oli aukeaa, joten vihollisen jalkaväen oli vaikeaa edetä suojassa.

Tilanne kiristyi entistä uhkaavamaksi, kolmen vihollisen vaunun tultua näkyviin. Vaunut ajoivat tietä pitkin jalkaväkemme rakentamalle panssariesteelle asti. Meidän panssariintorjuntatykki ampui vaunja. Samalla yksi vaunuista käänsi tornin, ampui ja tuhosi meidän pst-tykin. Osa tykin miehistöstä sai surmansa. Jalkaväki-miehillä on panssarinyrkkejä, mutta kukaan ei yrittänyt tuhota vaunuja.

Jalkaväkemme alkoi vetäytymään. Meitä tulenjohtomiehiä oli kolme

samassa poterossa. Minä tulitin konepistoolilla minkä ehdin, yksi täytti konepistoolin rumpulippaita ja yksi antoi patterillemme tulikomentoja. Vihollisen vaunut jatkoivat hyökkäystä, joten meidänkin oli jätettävä poteromme. Pääsimme metsän suojassa irtautumaan. Juoksimme takana olevaa puronuomaa pitkin. Nousimme uomasta Pulsoilan kylän aukeiden kohdalla. Aukealla olimme helppo maali ja vihollinen tulitti ankarasti. Jatkoimme juoksua luotien viheltäessä päittemme yllä, mutta pääsimme aukean laidassa olleen riihiladon suojaan. Luodit vain ropisivat ladon hirsiseiniin. Samalla meidän tykistö aloitti tulituksen. Tuliryöppy osui hyökkäävään viholliseen ja sai pahaa jälkeä aikaiseksi.

Pääsimme jatkamaan vetäytymistämme ja saavumme suojaavaan metsään. Siellä tulikin vastaan JR 8, joka teki lähtöä vastahyökkäykseen. Hyökkäävän joukon komentaja käski meidän jatkaa matkaa. Saavutimme muut tulenjohtomiehet Palalahdessa. Miehet istuivat jo autonlavalla valmiina lähtöön.

Jatkosotani loppu oli yhtä vetäytymistä. Kotajärven korvessa olimme kaksi viikkoa.

Muona tuotiin kerran viikossa. Patterit oli Leppäsyryssä, josta ampuiivat Loimolaan. Lähdimme vielä kohti Kesälahtea. Jäimme Tasapää nimiselle maa-alueelle, jossa majailimme muutaman viikon. Aselepo astui voimaan 4.9.1944. Itse selvisin vahingoittumattomana, mutta moni aseveljeni oli kuollut tai haavoittunut.

Sotapalvelus on ohi

Meidät nuoret siirrettiin 28.10.44 Silvolaan Henkilötäydennyskeskukseen, josta meidät kotiutettiin edelleen sotilaspiireihin. Minut Kokkolan Sotilaspiiriin 8.11.44, josta vapauduin palveluksesta 13.11.1944. Takana oli 1 v 8 kk 2 pv sotapalvelusta.

Sodan jälkeen toimin Nivalassa kauppiaan lähes 20 vuotta. Helsinkiin muutimme 1973. Palvelin Valtion rautateitä eläkkeelle siirtymiseen 1986 asti.

Jaakko Harjun muistelmista lyhentänyt *Rauno Loukkola*

Jaakko Harju oli 19-vuotias rintamalle saapuessaan. Nyt hän asustaa 98-vuotiaana yksinään kotonaan Helsingin Mellunmäessä. Lähiomaiset käyvät tapaamassa häntä ahkeraan ja huolehtivat kaupassakäynnit. Jaakko käy kahdesti viikossa veteraanijumpassa.

Susan Mykrä pitämässä juhlapuhettaan Åssä -rykmentin muistomerkin edessä. Kuva Kari Björn.

Åssä-rykmentin muistoa kunnioitettiin

Åssä-rykmentin muistoa kunnioitettiin Helsingin Kalliossa Alli Tryggin puiston muistomerkillä 13.10.2022. Åssä-rykmentti oli Sörnäisten, Alppiharjun, Kallion, Hermannin ja Vallilan kundeista koottu joukko, joka osallistui talvi- ja jatkosotaan.

Juhlapuheen piti Lotta Svärd Säätiön Viestintä- ja yhteiskuntasuhteiden päällikkö Susan Mykrä.

Arvoisa sotiemme veteraani, hyvät naiset ja herrat,

mietin usein tv-uutisia katsellessani ja Ukrainan sodan tuhoja kauhistellessani, millaista olisi, jos nyt myös Suomessa alkaisi sota ja ryhtyisimme kokoamaan joukkoja rintamalle. Miltä tuntuisi hyvästellä oma puoliso tietämättä, näkeekö häntä enää koskaan? Miltä tuntuisi hyvästellä omat parikymppiset vävykokelaat, joilla oma itsenäinen elämä olisi juuri ollut ovella? Sotaan lähtisivät myös kaksi veljeäni, yhdestätoista kummilapsesentani neljä miestä ja yksi nainen – loput ovat onneksi vielä liian nuoria. Sydämeni särkyi pelkästä ajatuksesta. Se olisi liian kamalaa.

Monien äitien, sisarien ja kummitätien sydän särkyi oikeasti talviso-

dan alla, kun helsinkiläisistä miehistä koottiin Jalkaväkirykmentti 11 eli Åssä-rykmentti. Jäähyväisiä jätettiin raskain sydämin, aivan liian monet niistä jäivät viimeisiksi.

Åssä-rykmentissä oli eritaustaisia nuoria miehiä, mutta he ryhmäytyivät erinomaisesti sankaritekoja tehneeksi, yhdeksi kovimmaksi joukko-osastoksi. Åssä ei jättänyt kaveria eikä paikkaansa - ei sodassa eikä rauhan aikana. Ässien esimerkistä ja osittain ässien toimesta syntyi talvisodan jälkeinen asevelijärjestö, jonka yhteiskuntaa eheyttävä ja vakauttava vaikutus on näkynyt aina näihin päiviin saakka. Sillä perinnöllä on tänä aikana valtavan suuri merkitys.

Samanlainen merkitys on Lotta Svärd -perinnöllä. Lotat ja pikkulotat – joiden riveihin myös monet Åssä-sisaret liittyivät - tarttuivat toimeen sotien aikana kantaakseen oman kortensa kekoon isänmaamme puolustamisessa. Myös lotat rakensivat

yhteiskuntaa ja kantoivat yhteiskuntavastuutaan muun muassa auttamalla naisia uuden elämän alkuun sotien jälkeen. Moni mies, poika, veli ja kummilapsi oli kaatunut ja nainen jäänyt yksin pyörittämään arkea.

Lotat ovat toivoneet meidän pitävän huolta lähimmäisistämme myös jatkossa. Lotat toivovat meidän pitävän erityisesti huolta lapsista ja nuorista sekä kriisin kohdanneista ihmisistä, jotka tarvitsevat apua noustessaan uudestaan jaloilleen. Lotta Svärd Säätiön tehtävänä on yhteiskuntavastuun kantamisen lisäksi myös edistää vapaaehtoista maanpuolustusta ja viedä lottien ja pikkulottien perintöä uusille sukupolville. Tehtävämme on siis ylläpitää maanpuolustustahtoa ja arjen resilienssiä – sitä samaa joukkuehenkeä, mitä lotilla, Åssä-sisarilla ja Åssä-rykmentin sotilailta oli niin sodassa kuin sodan jälkeenkin.

Tänä aikana, jolloin sota on jälleen Euroopassa, ja terroristivaltio itänaapurissamme moukaroit raukkamaisesti ukrainalaisia siviilejä, on tärkeää pitää omat rivit vahvoina ja yhtenäisinä. Polarisatiolle ja ääriajattelulle ei saa antaa jalansijaa, vaan meidän on tuettava yhtenäistä Suomea ja yhtenäistä Eurooppaa. Vain yhtenäisenä maana ja maanosana me olemme riittävän vahvoja torjumaan uhat ja voittamaan kriisit – johtuivat ne sitten sodasta, energiapulasta, globaaleista pandemi-oista tai ilmastonmuutoksesta.

Me Lotta Svärd Säätiössä kysymme usein toisiltamme ”miten lotat nyt toimisivat”, kun etsimme ratkaisuja erilaisiin arjen tilanteisiin ja toimintamme linjauksiin. Yhtä lailla voisimme kysyä ”miten Ässät nyt toimisivat”. Luulenpa, että vastaus olisi samanlainen sekä lotilta että Ässiltä:

Pidetään arjen rattaat pyörimässä, pidetään huolta toisistamme, kaveria ei jätetä, tehdään parhaamme ja puolustetaan isänmaatamme. Se on ohje, joka meidän jokaisen tulee pitää mielessä. Se on turvamme ja vahvuutemme kriiseissä ja ennen kaikkea se on velvollisuutemme. Sotiemme veteraanit taistelivat meille vapaan ja itsenäisen isänmaan ja meidän tehtävämme on siirtää se sellaisena myös meidän jälkipolvillemme.

Sotaveteraani Harry Kuisma on useiden vuosien ajan edustanut veteraaneja Ässä-kunniakäynneillä. Harry Kuisma astui helmikuussa 1944 alokkaana Suur-Merijoen lentokentälle. Sotilasvalan Harry vannoi huhtikuussa 1944 Viipurissa. Harry koulutettiin etäisyydenmittaajaksi, stereomit-taajaksi. Toukokuun alussa Harry Kuisma sai siirron Kotkaan siellä olleen Ilmator-juntajaoksen etäisyydenmittaajaksi.

Kotkan edustalle oli siirretty 10.7.1944 Saksan laivaston ilmatorjunta-alus Niobe. Alus oli alun perin Alankomaiden laivas-ton panssarikansiristeilijä. Alus muutettiin myöhemmin ilmatorjunta-alukseksi. Nio-ben tehtävänä oli turvata tärkeä Kotkan satama. Neuvostoliittolaiset luulivat alus-ta miltei samankokoiseksi panssarilaiva Väinämöiseksi ja tekivät sitä vastaan 16.7.1944 ilmahyökkäyksen. Hyökkäystä on pidetty Neuvostoliiton suurimmaksi yhtä kohdetta vastaa tehdyksi ilmaiskuksi.

Harry Kuisma oli juuri samaan aikaan mittaustehtävissä. Hän sai seurata aluk-sen tuhoutumista aitiopaikalta. Harry otti kuvan etäisyydenmittarin kautta tu-houtuneesta aluksesta. Kuva on Harrylla muistona jatkosodasta, josta hän kotiutui marraskuussa 1944. Kuva Kari Björn.

Ässä-rykmentin perinnetoimikunta, Helsingin kaupunki, Helsingin varuskunta, veteraanit, Maanpuolustuskillat ja Stadin slangi sekä yksittäiset henkilöt laskivat kukkalaitteen. Vete-raanien seppeleen laskivat sotaveteraani Harry Kuisma ja toiminnanjohtaja Rauno Loukkola. Kuva Kari Björn.

Muuksin muistomerkin kulkuväylän entisöinti

Uudet ja turvalliset portaat on otettu käyttöön. Komentaja Ulla Murtomäki (vasemmalla) ja everstiluutnantti Anto Kergand airueena. Virallisen avauksen suorittivat Viron puolustusvoimien apulaiskomentaja, kenraalimajuri Veiko-Vello Palm ja Karjalan prikaatin komentaja, prikaatikenraali Jukka Jokinen. Kuvassa oikealla projektin työmyyrä ja aikaansaaja Kalevi Rönkvist. Kuva Peeter Langovits.

Kuusalon Linnamäellä sijaitsevan muistomerkin alkuperäiset kalkkikiviportaavat ovat olleet tiensä päässä jo ainakin kymmenen vuotta. Muistomerkillä on noin 20 vuoden ajan vietetty Suomen-poikien sodasta paluun muistojuhlaa rosvopaistin kera aina syyskuun ensimmäisenä lauantaina. Vuonna 1994 asennetut kalkkikiviportaavat ovat hiljalleen halkeilleet ja rapistuneet, samoin heiveröiset käsipuut olivat täysin ”maastoutuneet”.

Tuumasta toimeen

Noin 10 vuotta sitten otin asian puheeksi ja Tallinnan K-raudan johtaja lupasi kaiken materiaalin ilmaiseksi. Aikaa kului mutta asia ei edistynyt ja siksi 6.9.2021 pyysin audienssia Kuusalon kunnan päättäjiltä. Tuossa palaverissa tehtiin selväksi, että portaat on uusittava, mutta museo-

viraston hyväksymällä materiaalilla ja tarkkojen suunnitelmien mukaan. Palaverissa oli mukana myös everstiluutnantti Anto Kergand, joka lupasi jatkossa olla yhteyshenkilönä kielen ja asiantuntemuksen osalta.

Ainoa yhteys kunnan puolelta oli tämän jälkeen, että materiaali voi olla myös kestopuuta, jonka jo tammikuussa 2022 varmistin Riihimäen RTV:ltä. Kesän aikana materiaali matkasi sponsoroiden rekan mukana Viroon. Koska mitään yhteyttä ei paikallisiin viranomaisiin saatu useasta yrityksestä huolimatta, astui kuvaan entinen suurlähettiläämme Tallinassa, Kirsti Narinen ja hänen kauttaan Suomi-intituutin johtaja Hannele Valkeeniemi.

Naiset vauhdittavat

Nämä vahvat naiset saivat tuulta purjeisiin ja rohkenin arvioida, että syys-

kuun 3:nä päivänä 2022 portaat vihittään uudelleen käyttöön juhlallisesti. Ongelmia riitti edelleen – piti esittää tarkat piirustukset museovirastolle hyväksyttäväksi. Leijonaveljeni, rakennusinsinööri Seppo Heikari kävi paikan päällä, suunnitteli, piirsi ja suunnitelma hyväksyttiin.

Elokuun alussa oli vain suullinen lupa, mutta Hannele Valkeeniemi vannoi, että luvat tulee – aloittakaa työt. Tällä välin Anto Kergand oli sotamuseon ja museoviraston kanssa suunnitellut uuden opastaulun teksteineen muistomerkin viereen niin viron, suomen kuin englannin kielellä kuvi-

Työn touhussa

Kun Kuusalon ahkerat suomenpoikien taustavoimat, Priit Rink ja Jaanus Niilson ilmoittivat, että vanhat por-

taat on purettu ja alkutyöt tehty, niin 7 miehen voimin ryhdyimme työhön. Työosastoon kuuluivat Hyvinkäältä allekirjoittanut, Erkki Wördman, Tuusulasta Mauri Pänkäläinen, Vantaalta Seppo Heikari, Karjaalta Markku Vuori ja Kokkolasta Rolf Rönkvist ja Viron edustajana Anto Kergand. Kolme tehokasta työpäivää, yöt vietäten Peeter Kivimäen entisöidyn navetan ylisillä ja parin viikonlopun juhlavalmisteluilla ja viimeistelyillä, kaikki tapahtui aikataulussa. Myös upea opastaulu valmistui viikkoa ennen ja Priit, Jaanus sekä Anto ja minä museoviraston edustajan valvonnassa pystytimme opastaulun vaadittuun paikkaan.

Juhlalliset avajaiset

Kaikki oli valmista 3.9. 2022 juhlallisia avajaisia varten. Noin 80 henkeä kerääntyi portaiden alapäähän, jossa sotilasasiamiehemme Virossa, komentaja Ulla Murtomäki ja everstiluutnantti Anto Kergand pitivät Suomen ja Viron nauhoja kulkuväylän päässä. Virallisen avauksen suorittivat Viron puolesta puolustusvoimien apulaiskommentaja, kenraalimajuri Veiko-Vello Palm ja Suomen puolesta, Karjalan prikaatin komentaja, prikaatikenraali Jukka Jokinen, leikkaamalla kumpikin maansa nauhan. Heidän jälkeensä juhlavieraat nousivat portaat ylös 23 metriä jyrkkää nousua muistomerkillä ja opastaululle, jossa varsinainen ohjelmaosuus pidettiin. Kukkienlaskun ja puheiden lisäksi Elina Sauri ja Petri Bäckström esittivät Saarenmaan valsin, Rakastan elämää ja Maamme laulun Reino Bäckströmin säestyksellä.

Rosvopaisti nautittiin vajaan sadan hengen voimin, mukaan lukien kolme suomenpoikaa, Kivimäen tilalla Ainakaan aikataulullisesti ei projekti olisi toteutunut ilman Anto Kergandia ja Hannele Valkeeniemeä, joille erityiskiitos. Kiitos myös Kaatuneiden muistosäätiölle rahoituksesta ja jo nimeltä mainituille ystävilleni hikisistä työtunneista.

Me teimme sen – heitä kunnioittaen, joiden teot on ikuistettu muistomerkillä.

Kalevi Rönkvist

Kenraali Jukka Jokinen ja komentaja Ulla Murtomäki laskivat Suomen puolustusvoimien kukkalaitteen. Kuva Peeter Langovits.

Rosvopaistilla oli vielä kolme Suomen-poikaa. Kuvassa oikealta kenraali Jukka Jokinen, sotaveteraanit Artur Roopalu, Lembit Kase- laan (istumassa) Jaanus Jahilo ja komentaja Ulla Murtomäki. Kuva Peeter Langovits.

On aika kiittää!

Keräyksen alkuvuosina rahanlaskenta ja tilitys tehtiin Viljon kotona. Työssä tärkeänä apuna oli vaimo Hilja.

Piirillä on edessään vuodenvaihteessa useita suuria muutoksia. Piiri muuntuu Sotien 1939 – 1945 pääkaupunkiseudun perinneyhdistykseksi. Toinen piiriä vahvasti koskettava muutos on veteraanikeräyksen todellisen puuhamiehen Viljo Lehtosen siirtyminen nauttimaan hyvin ansaituista eläkepäivistä. Viljo on erinomainen esimerkki siitä mitä saadaan aikaan, kun työtä tehdään suurella sydämellä ja periksiantamattomalla asenteella ja sitkeydellä. Viljo on tehnyt, itseään säästämättä, työtä pääkaupunkiseudun veteraanien hyväksi yli 20 vuotta.

Vahvan maanpuolustustahdon ja veteraanityön merkityksen Viljo imi lapsuuden kodistaan. Vanhemmat olivat maanviljelijöitä, Viljo oli kuusi lapsisen katraan nuorin. Viljon isä Yrjö Lehtonen osallistui talvisotaan Utön linnakkeella ja jatkosotaan Jalkaväkirykmentti 34:ssä. Viljon isä kaatui (katosi) jatkosodan alussa Syvärin Shemenskissä 20.10.1941 ja hänet on siunattu 18.7.1943 kentälle jääneenä. Kotiseurakunnan multiin häntä ei ole vielä saatu. Viljon äidille on myönnetty 4. lk:n vapaudenristi miekkoineen kannettavaksi surunauhassa.

Majuri reservissä

Viljon pitkä ja ansiokas vapaaehtoinen maanpuolustustyö ja reserviupseeritoiminta sai alkunsa tammiukuussa 1964, hänen kotiuduttua

Rannikkojääkäripataljoonasta reservin vänrikkinä. Viljon vapaaehtoisuutta maanpuolustuskentässä hakee vertaistaan. Hänellä on valtaisa määrä eri luottamustehtäviä reserviupseeri- ja maanpuolustusjärjestöissä. Viljon ansioluettelosta löytyy lukuisia määriä eri maanpuolustusjärjestöjen hallituksen jäsenyyksiä ja puheenjohtajuuksia. Viljon työ ja toiminta palkittiin 4.6.1998, Tasavallan presidentin ylentäessä hänet majuriksi reservissä. Vapaaehtoisesta maanpuolustustyöstä Viljolle on annettu Sotilasansiomitali 4.6.2000 ja 3. luokan vapaudenristi 6.12.2002.

Viljo toimi Viipurinlahden Teikarin saaren kesällä 2000 paljastetun suomalais-venäläisen yhteisen Teikarin Taistelujen muistopatsashankkeen sihteerinä 1998 – 2000. Vaikka ikää on jo yli 80-vuotta aikaa ja energiaa riittää maanpuolustustyölle edelleen.

Työuransa Viljo teki Kesko Oy:n Maatalousosastolla, josta jäi eläkkeelle tuotepäällikön tehtävistä vuonna 1996.

Mukaan keräystoimintaan

Keräystoiminnan Viljo aloitti 1992, jolloin hän toimi Maanpuolustuksen

”Kansan käsi on karttuista”. Laskennassa tuli vastaan mukava yllätys.

Tuki ry:n ”Tuemme turvallisuutta”-suurkeräyksen Helsingin Reserviupseeripiiri ry:n, Vuosaaren Reserviupseerit ry:n ja Keskon osaston keräyspäällikkönä. Vuosina 1998 – 2000 Viljo toimi Maanpuolustuksen Tuki ry:n Helsingin Sotilasläänin alueen keräyspäällikkönä. Reservin upseerina ja sotaorpona Viljolle oli selvää, että hän haluaa toimia myös sotiemme veteraanien hyväksi. Viljo aloitti 2001 Helsingin Seudun Sotaveteraanipiirin tukiyhdistyksen hallituksessa ja seuraavana vuonna sen keräystoimikunnan jäsenenä. Vuosina 2004 – 2005 hän toimi Helsingin Seudun Sotaveteraanipiirin keräyspäällikkönä. Sotiemme Veteraanit -keräys perustettiin 2006 kaikkien veteraaniliittojen yhteiseksi varainhankinnan toimijaksi. Keräyksellä autetaan myös veteraaniliittoihin kuulumattomia veteraaneja. Viljo on toiminut alusta alkaen Helsinki-Vantaan keräyspiirin päällikkönä.

Keräystuotto suoraan avustettaville

Parasta työssä Viljon mukaan on se, että tietää mitä tekee ja kenelle työtä tekee. Työn tuloksen näkee heti rahojen tilityksen jälkeen. Viljolle on myös tärkeää, että varat todella menevät avuntarvitsijoille. Yleisön palaute on ollut vuosien varrella hyvää - tuette kunniakansalaisiamme. Viime vuosina on tullut tosin kyselyjä, miksi vielä kerätään?

Veteraanien kuntoutuslain muutos marraskuussa 2019 toi veteraaneille samat kotipalvelut kuin sotainvalideilla oli ollut. Enää ei tarvitse kohdentaa keräysvaroja veteraanien kotipalveluihin. Veteraanien leskiä tai puolisoita kuntoutuslain parannukset eivät kuitenkaan koske. Siksi keräystä jatketaan vielä.

Vielä kerran!

Pääkaupunkiseudun veteraanijärjestöjen, veteraanien, heidän puolisoitensa ja leskiensä sydämelinen kiitos Viljo Lehtoselle. Työsi ansioista lukematon määrä jäseniä on päässyt kuntoutukseen ja saanut apua arkipäiväänsä. Kiitos Viljo.

Reservin majurina Viljolle on selvää, että keräystoiminta on mitä parhainta koulutusta ja kansalaiskasvatusta. Viljo antamassa ohjeita keräysosaston johtajalle.

Veteraanikeräys 2006 – 2022

Keräyssumma	2.185.500,00 €
Keräyskertoja	274
Keräykseen käytettyjä päiviä	1 159
Keräykseen osallistuneita varusmiehiä	14 942

Helsingin Rauhanturvaajat ry:n jäsen Vesa Paunonen (kuvassa vasemmalla) on osallistunut keräystoimintaa poikkeuksellisen tuloksekkaasti. Hänen henkilökohtaisesti keräämä rahamäärä on tällä hetkellä noin 57 700,00. Viljo luovutti Vesa Paunoselle vuonna 2019 hänen ansioistaan keräystoiminnassa Veteraanivastuu ry:n kultaisen ansioristin.

Ylimääräisessä vuosikokouksessa vahvistettiin piirin sääntö- ja nimimuutos

Piirin ja jäsenyhdistysten jäsenistö kokoontui keskiviikkona 19.10.2022 päättämään piirin tulevaisuudesta. Paikalle oli saapunut 34 jäsentä, joista viisi oli sotaveteraaneja. Varsinaisten jäsenten, sotaveteraanien ja heidän puolisoitensa ja leskiensä määrä on vähentynyt tasaisesti. Rintamantunnuksen omaavien määrä on jo alle 500 ja varsinaisten jäsenten yhteismäärä on painunut alle 800. Perinnetyö tuo toimintaan uusia haasteita; miten sotiemme 1939 – 1945 uhraukset muistetaan ja sotasukupolven arvot Suomen kansan tarinassa säilytetään ja niitä vaalitaan vapaa ja vauraan Suomen perustana.

Jäsenmäärän pienenemiseen ja perinnetyön haasteisiin vastataan parhaiten pääkaupunkiseudun veteraanijärjestöjen yhteistyöllä. Tähän liittyy myös ylimääräisessä vuosikokouksessa käsitellyt piirin sääntö- ja nimimuutos. Muutokset hyväksyttiin yksimielisesti. Piiri muuntuu 1.1.2023 lukien Sotaveteraaniliiton alueelliseksi perinneyhdistykseksi. Piirin uusi nimi on **Sotien 1939 – 1945 pääkaupunkiseudun perinneyhdistys ry.**

Sääntö- ja nimimuutoksesta huolimatta uuden yhdistyksen tärkein tehtävä on edelleen veteraanien, heidän puolisoitensa ja leskiensä tukitoiminta. Yhdistys huolehtii veteraanien, heidän puolisoitensa ja leskiensä tuesta ja hoivasta niin pitkään kuin on tarvetta.

Muutokseen liittyen piiri luopuu myös Mannerheimintien toimitilastaan. Perinneyhdistys saa toimistohuoneen veteraaniliittojen yhteydestä, Insinöörien ja Ekonomien talosta. Uusi osoite 1.1.2023 lukien on;

Sotien 1939–1945 pääkaupunkiseudun perinneyhdistys
Ratavartijankatu 2 A
PL 600, 00521 Helsinki

Piirin puheenjohtaja Vesa Sundqvist luovutti kaksi Sotaveteraaniliiton kultaista ansioristiä pitkäaikaisesta ja tuloksellisesta työstä sotaveteraanien hyväksi. Huomionosoituksen saivat piirin edellinen puheenjohtaja Pertti Laatikainen sekä hengellisen työn vastuuhenkilö Pentti Perttula.
Kuva Hans Gabrielsson.

Sotaveteraaniliiton ansioristillä palkittiin vasemmalta sotaveteraani Jaakko Nuoramo, sotaveteraani Markus Ollonqvist, Kari Kaiponen ja Marko Maaluoto. Helsingin varuskunnan komendantti, majuri Mika Rompaselle luovutettiin Sotaveteraaniliiton ansiomitali. Kuva Hans Gabrielsson.

Kokoukseen saapuneet viisi sotaveteraania kuvattiin piirin puheenjohtajan Vesa Sundqvistin kanssa samaan kuvaan. Sotaveteraanit vasemmalta lukien Usko Puustinen, Jaakko Nuoramo, Markus Ollonqvist, Irma Lähdesmäki ja Veikko Ilmasti. Kuva Hans Gabriellsson.

Piirin joulujuhlat

maanantaina 12.12.2022 klo 15.00 palvelutalo Folkhälsan, Mannerheimintie 97. Joulusta ohjelmaa ja ruokaa. Juhla järjestetään yhdessä Sotainvalidien Veljesliiton Helsingin piirin kanssa.

Ilmoittautuminen 2.12.2022 mennessä 050 441 4703.

*Hyvää joulua
ja onnellista
uutta vuotta 2023!*

Toivottaa Lotta Svärd Säätiö

**LOTTA
SVÄRD
SÄÄTIÖ**

Veteraanietuudet

Kotona asumista tukevat palvelut

<i>Palvelu</i>	<i>Korvataan</i>	<i>Ei korvata</i>
<i>Ateriapalvelut</i>	Ateriapalvelut, lounassetelit, välipalakassi.	Ruokaostokset
<i>Kotipalvelut- ja kotihoito</i>	Kylvetys-, siivous-, vaatehuoltopalvelut, kotisairaanhoido, jalkahoito, saattohoito kotona.	Lakanoiden, pyyhkeiden ym. ostaminen, kauneudenhoitopalvelut, fysikaalinen hoito, hieronta (avokuntoutus), lääkkeet, saattohoito laitoksessa, hallintokulut.
<i>Pihatyöt</i>	Nurmikon leikkuut, lumityöt, rännien puhdistus, puiden pilkkominen (ainut lämmitysmuoto).	Pihan ja puutarhan kunnostustyöt, tarvikkeet.
<i>Apuvälineet</i>	Tukikaiteiden asentaminen, luiskat portaisiin, kynnysten poistot.	Silmälasit, hammashoito, suuhygienistin käynnit, kuulokojeet ja muut näihin verrattavat apuvälineet. Porraskäytäviin asennettavat istumahissit.
<i>Kuljetuspalvelut</i>	Asioinnilla käynnit.	Terveydenhoitoon liittyvät matkakulut, jotka KELA korvaa. Vammaispalvelulain mukaiset kuljetuspalvelut.
<i>Muut palvelut</i>	Turvapuhelimet, apteekissa tapahtuva lääkkeiden annosjakelu, asiointi-, kauppa- ja saattajapalvelut.	Asunnon remontit ja muutostyöt esim. keittiö-, sauna- ja kylpyhuoneremontit, asunnon sisä- ja ulkomaalaukset, vuokra, sähkö- ja vesilaskut, jätekaivon tyhjennys. Isompiin asunnon muutostöihin voi hakea avustusta ARA:sta.
<i>Virkistysretket ja päivätoiminta</i>	Kuljetukset, ruoka- ja kahvitarjoilut, saattajien matkakulut.	Saattajien ruokailukustannukset.
<i>Omaishoidon tuki</i>	Omaishoitajan palkkiot, eläke- ja tapaturmavakuutusmaksut, veteraanin hoito omaishoitajan loman aikana.	Omaishoitajan ylimääräiset vapaapäivät.
<i>Tuettu kotona kuntoutuminen</i>	Lehtien luku, kotiaskareiden tekeminen, esim. aterioiden valmistaminen yhdessä veteraanin kanssa. Ulkoilu ja muu fyysistä toimintakykyä ylläpitävä toiminta. Toiminnan tulee olla suunnitelmallista ja tapahtua yhdessä kotihoidon tms. työntekijän kanssa.	Ruokaostokset, lehdet tai muut näihin verrattavat ostokset.

HELSINGIN SEUDUN SOTAVETERAANIPIIRI RY

Mannerheimintie 93 A, 00270 Helsinki. Puh. 050 441 4703

Piirin uusi nimi 1.1.2023

Sotien 1939 – 1945 pääkaupunkiseudun perinneyhdistys ry

Uusi postiosoite

**Ratavartijankatu 2 A
PL 600, 00521 HELSINKI**

HUOM JALKAHOITON LIITTYEN

Oulunkylässä Mäkitorpantiellä sijaitseva Fysiogeriatrria siirtyy Terveystaloon 1.11.2022 lukien. Marraskuun alusta asiakaspalvelu ja ajanvaraus toimii numerossa 030 633 5333 ja on avoinna klo 7.00 – 17.00

JOULUKASSEJA

Kassi sisältää jouluruokaa. Joulukassi toimitetaan kotiin asti 21.–22.12.2022. Tilaa kassi 9.12.2022 mennessä, puh 050 441 4703.
Huom! Tarvitsemme ulko-oven koodin.

KUNTOUTUS

Jalkahoito/hieronta

Piirin veteraanitunnuksen omaavat jäsenet saavat jalkahoidot Helsingin kaupungin, kotona asumista tukevista palveluista palvelutarpeen kartoituksen perusteella.

Piiri kustantaa puoliso- ja leskijäsenilleen toimintavuonna neljä (4) jalkahoidoa tai hierontaa. Hoitolähete tilataan puh. 050 441 4703 ma – ke klo 9 – 12.

VETERAANILIIKUNTA

Piirin järjestämät liikuntatilaisuudet jatkuvat syksyllä 2022. Asiasta voi tiedustella piirin toimistosta 050 441 4703.

Oulunkylän kuntojumppa jatkuu syksyllä. Maanantaisin ryhmä 1 klo 11.00 – 12.00 ja ryhmä 2 klo 12.30 – 13.30. Ilmoittautumiset suoraan Oulunkylän Kuntoutukseen Mäkitorpantie 19, puh. 09 728 2475.

Mäkelänrinteen allasvesijumppa jatkuu syksyllä torstaisin klo 10.30 – 11.00.

VIRKISTYS

Viipurin Lauluveikkojen Adventtikonsertti 27.11.2022 klo 16.00

Viipurin Lauluveikkojen Adventtikonsertti sunnuntaina 27.11.2022 klo 16.00 Johanneksenkirkossa. Lippuja, 5 euroa, saa piirin toimistosta 050 4414 703.

Itsenäisyyspäivän aaton kirkkojuhla 5.12.2022 klo 18.00

Itsenäisyyspäivän aaton kirkkojuhla Tempeliaukion kirkossa 5.12.2022 klo 18.00. Viipurin Lauluveikot ja Espoon Sinfonia esiintyvät. Vapaa pääsy.

Itsenäisyyspäivän Kansalaisjuhla 6.12.2022 klo 13.30

Helsingin Yliopiston iso Juhlasali. Musiikkia Kaartin Soittokunta ja EMO Ensemble kvartetti. Runonlausuntaa Antti-Jussi Väinölä, Juhlapuhe Ulkopoliittisen instituutin johtaja Mika Aaltoila.

Lounas ravintola Lehtovaarassa 24.1.2023 klo 12.30

Tutustumme tiistaina 24.1.2023 klo 12.30 ravintola Lehtovaaran ja nautimme maukkaan lounaan. Kokoon-tuminen ravintola Lehtovaaran (Mechelininkatu 39). Kustannukset 20,00 euroa kerätään paikan päällä, ei lounassetelimahdollisuutta. Ilmoittautumiset 16.1.2023 mennessä 050 4414 703.

Illanvietot

Tilaisuudet pidetään Folkhälsanin palvelutalossa Mannerheimintie 97. Vapaa pääsy. Kahvitarjoilu on klo 15.30 ja ohjelmallinen osuus alkaa klo 16.00.

Ma 12.12.2022 klo 15.00 Joulujuhlat
Ma 6.2.2023 klo 16.00.

VANTAAN SOTAVETERAANIT RY

YHDISTYSASIAT

Yhdistyksen puurojuhla ja samalla pikkujoulu on keskiviikkona 14.12. klo 14–16 Pappilan juhlatiloissa, Kirkkotie 45, 01510 Vantaa.

Kuukausikokoukset kevätkaudella 2023 järjestetään entiseen tapaan kuukauden toisena keskiviikkona klo 14.00 Tikkurilan kirkossa, Asematie 12 A, 01300 Vantaa, kahvi klo 13.00. Ensimmäinen kokous on keskiviikkona 11.1.2023. Esitelmöitsijät selvinnevät lähiaikoina.

Läntinen osasto järjestää kuljetuksen. Auto lähtee Myyrmäen asemalta klo 12.30 ja ajaa Martinlaakson aseman kautta Tikkurilaan.

KUNTOUTUS

Vantaan kaupungin kuntoutuspalvelut R-tunnuksen omaaville veteraaneille.

Kaupungin lääkinnällisen kuntoutuksen toimisto hoitaa Valtiokonttorin rahoittaman tunnuksen omaavien veteraanien laitos-, päivä- ja avokuntoutuksen. Niihin ei tarvita lääkärin lähetettä, vaan soitto alla mainituille hoitajille riittää.

Tunnuksen omaavat veteraanit saavat jalkahoitoja tarpeen mukaan. Vuoden alussa heille on lähetetty automaattisesti 7 kpl läheteitä ja tarvittaessa saa soittamalla lisää. Yhteyshenkilönä Länsi-Vantaalla on lähihoitaja Jouni Lamminmäki, puh. 050 312 4538 ja Itä-Vantaalla joko edellä mainittu tai lähihoitaja Maarit Litmanen, puh. 050 318 1671.

Vantaan Sotaveteraanit ry:n kuntoutuspalvelut tunnusettomille varsinaisille jäsenille sekä puoliso- ja leskijäsenille ovat seuraavat:

Hierontaa neljä (4) ilmaista 45 minuutin hierontakertaa vuodessa. Sovittava kuntoutusvastaavan kanssa, puh. alla.

Jalkahoitoa viisi (5) enintään 50 euron arvoista jalkojen perushoitoa vuodessa. Sovittava kuntoutusvastaavan kanssa, puh. alla.

Kuntoutusvastaavana toimii Seppo Kuokkanen, puh. 040 525 0531.

VETERAANITUNNUKSEN OMAAVIEN VETERAANIIEN KOTONA ASUMISTA TUKEVAT PALVELUT

1.11.2019 astui voimaan laki, jolla tunnuksen omaavien veteraanien kotona asumista tukevat palvelut saatettiin samalle tasolle kuin sotainvalideilla.

Nämä palvelut ovat Valtiokonttorin rahoittamia ja Vantaan kaupungin järjestämiä.

Veteraanien em. palvelut perustuvat palvelutarpeen kartoitukseen.

Kartoituksessa selvitetään tarpeet

- kotihoitoon ja tukipalveluihin
- apuvälineisiin
- asumispalveluihin tai laitoshoitoon
- asunnon muutostöihin; kaiteet, kynnykset
- omaishoidontukeen
- kuljetuspalveluun

Veteraani, mikäli palvelutarpeen kartoitusta ei osaltasi ole tehty, pyydä sitä välittömästi asiakasohjausyksiköstä soittamalla numeroon 09 8392 4202 (ma–pe klo 9–15) tai sähköpostilla seniorineuvonta@vantaa.fi

Kotona asumista tukevia palveluja, kuten ateriapalvelua (lounassetelit), kuljetuspalvelua (taksikortit), pyykkipalvelua, siivousta tai pihatöitä voi pyytää soittamalla arkisin klo 8–16 välillä Länsi-Vantaalla lähihoitaja Jouni Lamminmäelle, puh. 050 312 4538, Itä-Vantaalla joko edellä mainitulle tai lähihoitaja Maarit Litmaselle, puh. 050 318 1671. He soittavat takaisin, jos eivät voi heti vastata.

MUITA PALVELUITA

Vantaan Sotaveteraanit ry:n muita palveluita tunnusettomille varsinaisille jäsenille sekä puoliso- ja leskijäsenille:

Suursiivous. Kaksi (2) neljän tunnin suursiivousta vuodessa ilman omakustannusta ja tulorajaa. Sovittava leskiedustaja Kaarina Kalliokosken kanssa, puh. 040 844 5993 tai kalliokoski.kaarina@gmail.com

Terveyspalveluyritys 9Lives (31.12.2021 saakka Stella Kotipalvelut) yrityksestä on saatavissa monenlaista kotipalvelua kaksi tuntia joka toinen viikko.

Gubbe ystäväpalvelua saa sopimuksen mukaan. Palveluista on sovittava Kaarina Kalliokosken kanssa, joka opastaa näiden palvelujen käytössä, puh. 040 844 5993 tai kalliokoski.kaarina@gmail.com

Taksin käyttöoikeus. Taksia voi käyttää yhdistyksen ja muihin veteraanitilaisuuksiin. Tämän lisäksi taksia voi käyttää kaikkiin lähialueella järjestettäviin kiinnostaviin tilaisuuksiin. Näistä on kuitenkin aina sovittava etukäteen osaston puheenjohtajan kanssa. Toivomuksena on, että käytettäisiin ryhmien tai useamman henkilön yhteismatkustamista.

Vantaalla tunnelmoitiin Sinivalkoisen musiikin merkeissä

Perinteinen VETRES-konsertti ”Sinivalkoista musiikkia” järjestettiin Viertolan koululla 22.10.2022.

VETRES vastasi konsertin järjestelyistä ja Maanpuolustusnaiset kahvituksista. Musiikista vastasi Vantaan vanhin edelleen toiminnassa oleva orkesteri Tikkurilan Soittokunta – TixiBand. Bandin uusi kapellimestari Markku Renko oli virittänyt soittokunnan erinomaiseen vireeseen. Konsertissa siirryttiin sykähdyttävästi tunnelmasta toiseen. Konsertti sai hienon päätöksen, kun soittokunta soitti yleisön ikisuosikin, *Veteraanin iltahuudon*.

Konsertin loppuksi VETRESin uusi puheenjohtaja Ahti Pohjonen kiitti esiintyjä ja antoi heille kukan. Kuvassa Pohjosen lisäksi TixiBandin uusi kapellimestari Markku Renko. Kuva: Esa Järveläinen.

Lokakuun kuukausikokouksen yhteydessä oli muutama huomionosoitus. Oikealta Kreetta Sarkila, Seija Hällsten ja Kari Magnusson ovat jo saaneet hopeisen ansiomerkkinsä ja Toivo Paavilainen odottaa rintaansa Sotaveteraanien ansioristiä puheenjohtaja Matti Passilta. Kuva: Markku Weckman.

Yleisön joukossa oli tällä kertaa paljon nuoria aikuisia lapsineen. Kokeneempaa kuulijakuntaa edustivat, vasemmalta Pertti Ratia, Matti Juhola ja Markku Weckman. Kuva: Esa Järveläinen.

Vantaan seurakuntien vapaaehtoisten Nikkaristien ryhmä tarjoaa **kertaluonteista maksutonta apua** kodin pieniin askareisiin, kuten kattolampun tai palovaroitimen pariston vaihtoon tai taulun ripustukseen. Soita omaan seurakuntaasi ja kerro, missä tarvitset apua. Puhelinnumerot: Hakunila, 050 468 6410, Hämeenkylä (ma–pe klo 9–14) 09 830 6450, Korso (ti klo 13–15) 044 422 0430, Rekola 044 422 0391, Tikkurila (ma, to klo 11–13) 044 422 0456, Vantaankoski (ke klo 11–13) 09 830 6426.

TAPAHTUMIA

Itsenäisyyspäivän 6.12. tilaisuudet

– klo 9.00 lipunnosto kaupungintalon edessä

- klo 9.20 kukkienlasku Tikkurilan veteraanipuistossa
- klo 10.00 kaksikielinen jumalanpalvelus Pyhän Laurin kirkossa ja välittömästi sen jälkeen n. klo 11 kunnianoitoitus seppeleenlaskuineen sankariristillä sekä Ruskeasannan sankarimuistomerkillä n klo 11.50.
- klo 15.00 Itsenäisyysjuhla Martinlaakson koululla.

Jouluaattona 24.12. on reserviläisjärjestöjen ½ tunnin kunniaavartiot Pyhän Laurin sankarihaudalla klo 14–17.30.

Katso myös Helsingin seudun sotaveteraanipiirin tiedotukset tästä lehdestä! Niihin kaikkiin voit osallistua. Kaikki kokoukset ja tapahtumat koronarajoitusten sallimissa puitteissa.

Aarno Lampi – varhainen veteraaniperinteen puolestapuhuja

Aarno Lampi (1926-2009) oli sotaveteraani, pankkimies ja sotaveteraanityön tarmokas toimija. Hän oli syntynään Sortavalasta ja pääsi ylioppilaaksi Lahdessa. Hän joutui elämään sotaolosuhteissa jo lähettinä talvisodassa 13-vuotiaana. Jatkosodassa hän toimi aluksi tiedotustehtävissä ja rintamalla pioneerina 1944. Sotilasarvoltaan Lampi oli luutnantti.

Ylioppilaaksi valmistumisen jälkeen hän aloitti opiskelun valtiotieteellisessä tiedekunnassa ja toimi Hämmäläis-osakunnan kuraattorina 1960-1963. Kuraattorikausi oli siten melko seniori-ikällä.

Pitkän työuransa hän teki Kansallis-Osake-Pankissa (nykyinen Nordea) markkinoinnin suunnittelu- ja johtotehtävissä vuodesta 1954 aina eläkkeelle siirtymiseen asti vuonna 1984. Hänellä oli keskeinen panos kehittyväällä pankkitoimialan markkinointisektorilla muun muassa opintolainojen ja asuntosäästämisen kehitystyössä. Hänet tunnettiin rauhallisena, suunnitelmallisena ja luotettavana asioiden kehittäjänä pankissa. Tämän kirjoittajakin muistaa Aarno Lammin helposti lähestyttävänä ja aina avulihaana kollegana. Häneltä me junioritkin uskalsimme kysyä mieltämme askarruttavia asioita.

Veteraanityöhön Lampi tuli mukaan eläkkeelle siirtymisensä jälkeen entistä aktiivisemmalla panoksella.

Aarno Lampi toimi aktiivisesti Espoon Sotaveteraanit ry:ssä ja hänet valittiin yli 2500 -jäsenisen yhdistyksen toiminnanjohtajaksi. Vieraillessaan Länsiväylä -lehden päätoimittaja Uolevi Itkosen luona Lampi ja Itkonen sopivat, että veteraanit saavat veloituksetta oman palstansa ilmoituksille ja tapahtumilleen lehdessä. Veteraanityön ystävät tunsivat toisensa hyvin jo hämmäläisosakunnan ajoilta. Lammen tehtävä Espoon sotaveteraaneissa tehtävä jäi lyhytaikaiseksi, sillä Kansallispankin johtokunnan jäsen varatuomari Simo Kärävä kannusti häntä toimimaan myös Suomen Sotaveteraaniliitossa.

Liiton hallituksen puheenjohtajaksi Lampi valittiinkin ja hän toimi siinä tehtävässä aina vuoteen 2008 asti. Tammenlehvän Perinneliitto perustettiin 2003 ja liiton monipuolisessa kehittämisessä Lammella oli hyvin merkittävä panos. Hänen aikanaan liitto kehittyi ja laajensi merkittävästi yhteistoimintaa muiden veteraanijärjestöjen kanssa. Eri järjestöjen nurkkakuntaisuuden ja etäisyyden lieventäjänä Lammella oli merkittävä rooli.

Oman varhaisen ja erityisen jälkensä Lampi jätti veteraaniperinteen kehittäjänä ja aktiivisena puhujana. Hänel-

lä oli jo 1980-luvulla selkeä kanta siihen, että veteraanien poistuttua viimeiseen iltahuutoon perinteen ja muistojen sekä muistojuhlapäivien viettämisen on jatkettava.

Haastattelussaan vuodelta 2008 hän korosti veteraaniperinteen tärkeyttä muun muassa seuraavasti:

- katsomme tämän perinteen kuuluvan kansanvaltaisen sivistysvaltion keskeisiin tehtäviin. Se lujittaa kansakunnan sisäistä eheyttä ja on tärkeää historian antamien opetustenkin valossa.
- veteraanien henkisen perinnön säilyttäminen on varmistettava ulottamalla se kaikkialle, missä se on jättänyt historiallisen jälkensä ja tekemällä tätä työtä hyvän yhteistyön hengessä.
- veteraanien perintö on kertomus uhrautuvuudesta, sitkeydestä ja lähimmäisten huomionottamisesta ja tulevaisuudenuskosta.

Aarno Lammen esimerkki veteraaniperinteen varhaisena toimijana on oivallinen muistutus siitä, kuinka tärkeää meidän on edetä perinneaikaan. Siihen on jo olemassa hyvät askelmerkit perinneyhdistysten ja perinnetoimikuntien työn käynnistämiseksi. Uskon vahvasti, että Lampi tukisi voimallisesti nyt meneillään olevaa toteutustapaa.

Hannu Viitanen

Espoon Sotaveteraanit ry:n puheenjohtaja

KUTSU

Espoon Sotaveteraanit ry:n syyskokoukseen

Espoon Sotaveteraanit ry:n syyskokous pidetään maanantaina 28.11.2022 klo 14.30

Tapiolan palvelukeskus, Länsituulentie 1, 3. krs.

Kokouksessa käsitellään sääntöjen 11 §:ssä syyskokouksen käsiteltäväksi määrätyt asiat ja mahdollisesti jäsenten vähintään neljä viikkoa ennen syyskokousta hallitukselle kirjallisesti ilmoittamat asiat.

Mahdollisten kunniajäsenten kutsuminen sekä ansio- ja kunniamerkkien jako.

Henkilöllisyystodistus mukaan.

Naisjaoston kahvitarjoilu ennen kokouksen alkua.

Hallitus

Joulumatinea 12.12.

***Tapiolan palvelukeskus, Länsituulentie 1,
3. krs. klo 14.00***

Neljä satavuotiasta veteraania

Espoon Sotaveteraanit toimii edelleen aktiivisti noin 80 sotaveteraanin ja runsaan 350 kannattajajäsenen voimin.

Veteraaneille järjestetään säännöllisesti kuntoutus- ja virkistyspäiviä. Syyskuun lopulla iloinen 23 hengen ryhmä osallistui kuntoutusviikkoon Lohja SPA:ssa. Ryhmän johdossa toimi sosiaali- ja puheenjohtaja Karin Tuukkanen.

Kuvassa neljä yli satavuotiasta veteraania: Aini Tylililä, Astrid Vahla, Osman Abdrahim ja yhdistyksen 1. varapuheenjohtaja Olavi Matilainen. Kuvasta puuttuu flunssaa poteva Eero Blåfield.

Hannu Viitanen

Espoon Sotaveteraanit ry:n puheenjohtaja

JOULUMYYJÄISET

1.–3.12. ja 5.12.

Kauppakeskus AINOA
M-taso klo 10–18

Myynnissä mm. itsenäisyyspäivän
kynttilöitä ja joulukortteja

TERVETULOA!

(M-tasossa mm. Herkku, K-market ja Apteekki, Clas Ohlson)

ESPOON SOTAVETERAANIT RY

Sosiaali jaosto

Espoon Sotaveteraanit ry:n tukimuodot 2022–2023

Korvausanomukset: Espoon Sotaveteraanit ry, Ukonvaaja 4, 02130 Espoo.

Merkitkää FI -alkuinen pankkitilinne numero korvaushakemuksiinne!

Tukimuodot ja tukiin oikeutetut

Fysikaalinen avokuntoutus: Lääkärin läheteellä saadusta avokuntoutuksesta korvataan **tunnuksen RS, RP ja MR** omaaville sotaveteraaneille käytettävissä olevan määrärahan sallimissa rajoissa. Itse maksetusta laskusta tulee selvittää Kelan taksojen mukainen korvaus. Jäännössummasta voi tehdä korvausanomuksen ja postittaa sen ylempänä annettuun osoitteeseen.

Ilman lääkärin lähetettä saadun avokuntoutuslaskun loppusummasta vähennetään oletettua Kela-korvausta 10 %:ia.

Taksikulujen osittainen korvaus: Tunnuksen omaavat veteraanit voivat saada välttämättömien taksikulujen osit-taista korvausta kuittia vastaan. Korvausta voi saada esimerkiksi KELA-korvattavien matkojen omavastuu-osuudesta.

Sairaalamaksukorvaukset: Sairaalamaksuja korvataan harkinnan mukaan bruttotulon ollessa enintään 1.500 €/kk.

Puoliso- ja puolisoleskijäsenet sekä omaishoitajat: saavat 12 kpl/vuosi 50 €:n arvoisia maksusitoumuksia käytettäväksi oman harkintansa mukaan siivouspalveluun, jalkahoitoihin, hierontoihin/fysikaalisiin hoitoihin tai pesulapalveluihin.

Tilaukset: Kristiina Haukilahti puh. (09)452 5721, ma–to klo 9.00–14.00 tai espoon.sotaveteraanit@luukku.com

Espoon kaupungin palvelut, tunnuksen omaaville sotaveteraaneille 2022

Huomioithan, että näitä palveluja koskevia kysymyksiä ei hoideta yhdistyksen kautta!

Seniorineuvonta Nestori, Veteraanipalvelut, PL 2308, 02070 ESPOON KAUPUNKI
puh. (09) 8164 2380, puhelinpalvelu ma–to klo 9.00–15.00

nestori@espoo.fi

Palvelut: Maksuton poliklinikkakäynti Jorvin ja Espoon sairaalassa, avo- ja laituskuntoutusta vuosittain, 6 kertaa vuodessa jalkahoitoa á 45 €, silmälasien hankintaan 100 €/vuosi, ilmainen hammashoito (Espoon kaupungin suunterveydenhuollon kautta), maksuvapaus terveyskeskus maksuista, maksuton joukkoliikenne, kaupungin uimahallien ja kuntosalien maksuton käyttö, ilmaiset parkkipaikat määrätyillä alueilla. Omaishoitajan fysioterapia viisi kertaa vuodessa.

Seniorineuvonta Nestori, PL 2308, 02070 ESPOON KAUPUNKI
puh. 09 816 33 333, puhelinpalvelu avoimna arkisin klo 9.00–15.00 nestori@espoo.fi

Muista merkitä veteraanipalveluun lähetettäviin alkuperäisiin kuitteihin nimesi, osoitteesi ja pankkitilisi numero.

Seniorineuvonta Nestori, Veteraanipalvelut, PL 2308, 02070 ESPOON KAUPUNKI

Määräpäivä hakemusten ja kuluvan vuoden kuittien (jalkahoito ja silmälasit) palauttamisessa on 31.12.2022.

Aktiivinen seniorikoti kaikilla mukavuuksilla

Saga-palvelutalossa asut itsenäisesti omassa vuokra-asunnossa kattavien palveluiden keskellä. Palvelutalomme sijaitsevat Helsingissä, Vantaalla, Lahdessa, Lappeenrannassa, Raumalla, Turussa ja Seinäjoella.

Meillä asuessasi hyvinvointi-, kuntoutus- ja hoitopalvelut räätälöidään tarpeesi mukaan. Monipuolinen harrastus- ja kulttuuritoiminta tuo iloa ja energiaa arkeen. Esteettömät ja viihtyisät yhteistilat kutsuvat viihtymään mukavassa seurassa. Lue lisää sagacare.fi

Tervetuloa ihastumaan!

maksuton puh. 0800-06116 (ark. klo 8-16)
myynti.saga@sagacare.fi

 Saga-palvelutalot

 SAGA
PALVELUTALOT

JOULU- KASSI

Piiri on tehnyt viimevuoden tapaan sopimuksen palvelutuottajan kanssa joulukassista.

Kassi sisältää joulu-ruokaa! Kassi on tarkoitettu veteraaneille, puolisoille ja leskille.

Joulukassi toimitetaan kotiin asti 21.– 22.12.2022 välisenä aikana. Tilaa kassi 9.12.2022 mennessä puh. 050 441 4703.

Huom! Tarvitsemme tilaukseen ulko-oven koodin.

PÄHKINÖIDEN
RATKAISUA

Vänrikki Mielosen probleema

Joulusiivouksessa löysin makuuhuoneen kaapista valokuvapinon. Päällä oli lappunen; Keski-Helsingin Sotaveteraanien retki 2008. Hyvät veteraanisisaret ja -veljet. Osaatteko Te auttaa minua; missä sijaitsee kuvassa oleva ilmeisesti kirkko?

Vastaukset

Lähetä ratkaisusi tämän numeron tehtäviin piirin toimistoon 31.1.2023 mennessä, osoitteella Sotien 1939 – 1945 pääkaupunkiseudun perinneyhdistys, Ratavartijankatu 2 A, PL 600, 00521 Helsinki. Arvomme oikein vastanneiden kesken lahjakortit.

Voittajat

Onnetar poimi lehdessä 3/2022 olleiden pähkinöiden osalta seuraavat onnelliset; Sudokussa Sirkka Väänänen ja Mielosen osalta Mikko Karttunen. Kuvassa oli Suomen marsalkka Mannerheimin metsästysmaja eli Marskin Maja.

	9						
6	8			1			
			6		7		
				4		3	
		7			1		
	2		9				
		1		3			
			7			9	8
						2	

JUHA HYVÖNEN • www.ristikotuumin.fi

Työpajakatu 2, 00580 Helsinki. Puh. 761 470, 773 6868

Twinputki Oy

Mikromafia

Kalevankatu 42, 00180 Helsinki
Puh. 010 8326 486 • www.mikromafia.fi

E. M. Pekkinen Oy

Lasihemmo Oy

Autokorjaamo HP-Motors Oy

JOUNI KARENIUS
TYÖNJOHTAJA

Rakennus- ja maalausliike Helkar Oy Gsm. 050 570 6533
Laippatie 9, 00880 Helsinki jouni.karenius@helkar.fi
info@helkar.fi

Dementiakoti Villa Tapiola

Asianajotoimisto Railas Oy

Töölön Seurakunta

HELSINGIN SEUDUN SOTAVETERAANI
Julkaisija Helsingin Seudun Sotaveteraanipiiri ry,
www.sotaveteraanipiirihelsinki.fi, facebook.com/hssvp

• *Vastaava toimittaja:*
Rauno Loukkola, puh. 050 441 4703
toiminnanjohtaja.hssvp@kolumbus.fi

**Kuolleet ja osoitteenmuutokset ilmoitettava
piirin toimistoon, puh 050 441 4703 tai
toiminnanjohtaja.hssvp@kolumbus.fi**

• *Toimitus:*
Mannerheimintie 93 A, 00270 Helsinki

• *Pankkiyhteys:*
IBAN FI81 1238 3000 2272 37

• *Ilmoitusmyynti:*
Isto Valkeapää, puh. 044 722 5926
isto.valkeapaa@sotaveteraaniliitto.fi

• *Taitto ja sivunvalmistus:*
Studio Jussi Ronkainen
puh. 0400 600 713 • jussi.p.ronkainen@gmail.com

• *Paino:* Newprint Oy, Raisio

• *Lehden ilmestyminen 2023*
nro 1 viikko 7 (Aineisto 20.1.2023 mennessä)

ISSN 1237-3583 painettu • ISSN 2341-6955 verkkojulkaisu

VIIPURIN LAULUVEIKOT

ADVENTTIKONSERTTI

JOHANNEKSENKIRKKO
KORKEAVUORENKATU 12, HELSINKI
SUNNUNTAI 27.11.2022
KLO 16:00 & KLO 19:00

*

KOHTAA: ILKKA AUNU

LEIHTI HANNA SEPPÄNEN
PIANO: MATTI OJLAMO

GRAAFIKEN SUUNNITTELI: TAPIO AINU

PÄÄSYLIPPU 25€

LIPUNMYNTI:

LAILAJETA, TUNTA EENEN OVETTA,
WWW.VIIPURINLAULUVEIKOT.FI

12 - VUOTIAAT JA NUOREMMAT
LAPSET VANHEMMAN KANSSA
ILMAISEKSI.

RETTA JOHANNEKSENKIRKOSTA (MURKAPPU) - K. E. SVÄHLBERG -
HISTORIAN KUVAKOPELMA, MUREOVIILASTO

WWW.VIIPURINLAULUVEIKOT.FI

*Koe konsertti
kotoasi livestreamin
välityksellä!*

Ota yhteyshenkilö:
www.viipurinlauluveikot.fi